

ת"פ 18725/12 - רשות שמורות הטבע - תביעות נגד יוסי עמרן

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 16-12-18725 רשות שמורות הטבע - תביעות נ' עמרן
בפני כבוד השופטת ענת חולתה

בעניין: רשות שמורות הטבע - תביעות
המאשימה
נגד
יוסי עמרן
הנאשם

הכרעת דין

1. החלטתי להרשיء את הנאשם בעבירות המוחסנות לו בכתב האישום. החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעובדות המוחסנות לו בסעיף 3 לכתב האישום, ואולם כפי שיווסבר להלן, אין בכך כדי להביא לזכוי באיזה מבין העבירות המוחסנות לו.

כתב האישום:

2. נגד הנאשם הוגש ביום 16.12.9. כתוב אישום המיחס לו את העבירות הבאות:

פגיעה בשמורת טבע, לפי סעיפים 30(ד) ו-57(ב) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח-1998 (להלן - **החוק**) ולפי תקינה 2 לתקנות שמורות הטבע (סדרים והתנהוגות), תשל"ט-1979 (להלן - **התקנות**) בצוירוף סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**).

הכנסת חומר זר, לפי תקנה 4(ב) לחוק, בצוירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

איסור הוצאה בעלי חיים, לפי תקנה 6 לתקנות וסעיף 57(ב) לחוק, בצוירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

אי ציות להוראות הרשות, לפי תקנה 15 לתקנות וסעיף 57(ב) לחוק, בצוירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

3. על פי כתב האישום, ביום 19.4.16, עסק הנאשם בדיג באמצעות רשת דיג, בשמורה הטבע "ים אבטח" (להלן -
עמוד 1

השמורה). הנאשם ביצע את הדיג יחד עם אחרים - ברק מימון (להלן - **ברק**) וד"ש (להלן - **ד"ש**), כשלושתם מגיעים מכיוון מערב, לטור שטח השמורה בסירת דיג מ.ר. 72356.

השלשה התקרבו לחוף למרחק של כעשרים מטרים, והחלו בפריסת רשת הקפה, כשהם דופקים על דופן הסירה במטרה להבריח את הדגים לכיוון הרשות.

משהbatchינו השלשה שפקחי הרשות קיללו: "בן זונה, אני אזין אתכם ואסגור איתכם חשבון", תוך שהם אוספים את הרשם ובה דגמים.

לאחר מכן עזבו השלשה עם הסירה את המקום לכיוון מערב, וatz הסטובבו וחזרו אל השמורה והחלו לפרסום את הרשות בפעם השנייה, הפעם למרחק 135 מטר לחוף בטור השמורה.

ברשת הדיג שעלה הסירה נתפסו שמונה דגים מסוג "כלולן ים התיכון"; 12 דגים מסוג "סיקן משוש"; שלושה דגים מסוג "שישן משורטט" ודג "סרגוס" אחד.

המשקל הכולל של הדגים הגיע ל 2.5 ק"ג.

ה הנאשם ביצע את המעשין בניגוד לשילוט בשמורה האסור לדוג בתחום, בניגוד להוראות החוק ולא היתר למשוער.

תמצית ניהול ההליך

4. ביום 25.1.17 מונה לנԱשם סניגור ציבורי, לבקשתו והמשך הדיון נדחה ליום 7.6.17.
5. ביום 7.6.17 עתרה ב"כ הנאשם דאז לדחיה על מנת להשלים העיון בחומר החקירה ובוחנת מצבו המשפטי של הנאשם.
6. ביום 15.11.17 הודיע ב"כ המאשימה, כי כתוב האישום בעניינו של ד"ש נמחק, לאחר שהתברר שהיא קטן ביום ביצוע העבירה וחלפה שנה ממועד ביצוע העבירה. לבקשת המאשימה נדחה המשך הדיון ליום 22.2.18. בהמשך נדחה הדיון ליום 22.3.18, לבקשת ב"כ הנאשם.
7. ביום 22.3.18 כפר הנאשם במיחס לו בכתב האישום, כדלקמן:

לנְאָשָׁם רִישֵׁוֹן דַּיְג מִשְׁנֶת 1980 וְהָוָא שָׁהָה בָּמוּעָד הַרְלָוּוֹנְטִי עִם דָּוד וְעִם בָּרָק.

ה הנאשם כופר בכך שהיא בשטח השמורה. לחופין, טוען שלא היה מודע לכך שהוא בשטח השמורה וקיימת טעות במצב דברים.

ה הנאשם לא הטען לשחות בשמורה או לדוג בה. הסירה הגעה עמוקה הים מהמרינה, אין במקום סימון בים לשטח השמורה ומהימן לא ניתן לראות סימון או שלוט על החוף. מבחינתו היה במקום מותר. הסירה אוננה של הנאשם וגם הרשות לא שלו.

ה הנאשם מכחיש שקיים שkilל את הפקחים. לא זהה שמדובר בפקחים וסביר שמדובר בפעילים שמצלמים אותו למעלים

לפי סבוק, מדובר היה בתקופה של הפגנות בנושא דיג.

הנאשם מכחיש שנכנסו לשטח השמורה בפעם השנייה.

הנאשם מאשר שהיו דגים ברשות, אך לא ספר אותם.

הנאשם מכחיש קיומו של שילוט, ומעומק הים לא ניתן להבחין בשילוט.

כן הולטה טענה מקדמית של הגנה מן הצדק, בהיעדר אכיפה כלפי האנשים האחרים שהיו על הסירה. העובדה שכותב האישום נגד הקטין נמחק, ולא הוגש בשנית בשל התוישנות ומחמת גלו אינה נסיבה רלוונטית לאכיפה הברורנית. חלקו של נאשם זה זהה לחלקן של הקטין.

המשר הדין נדחה ליום 8.11.18 לשמייעת ראיות. בהמשך, נדחה מועד הדיון ליום 11.11.18, לבקשת ב"כ הנאשם.

8. ביום 11.11.18 נốtב המשר הטיפול בתיק בפני, ונקבע מחדש מועד ההוכחות ליום 19.4.19.

9. ביום 19.4.19 נשמעו העדים הבאים:

שוטר המשטרה הימית, מר גבריאל עמר

פקח הרשות, מר אלכס גלעדי

עובד הרשות מר שמיר יתיר

כן הוגשו המזגמים הבאים:

ת/1 זו"ח פעולה

ת/2, ת/2א אמרת נאשם מיום 19.4.16 בכתב יד, ובಹקלדה

ת/3 - מזכיר קבלת תפוס (רשות)

ת/4, ת/5, ת/6 - תמונות שצילם העד גלעדי

ת/7 - תמונות שצילם העד יתיר

ת/1 זו"ח פעולה

עמוד 3

ג/2 תמונה

ג/3 מפות

ג/5 דוח פעולה של העד יתר

בתום דיון זה, הוצאה, לבקשת ב"כ המאשימה, צו הבאה לעדים ברק ודוד. כמו כן נעתר ב"כ המאשימה להעביר לעיון ב"כ הנואשם את פסק הדיון בעניינו של ברק, שהסתומים בינתיים. כן נקבע, כי ב"כ הנואשם תודיע בתוך 30 ימים האם היא עותרת לזמן ע"ת 7, עורכת התע"צ.

המשר הדיון נדחה ליום 1.7.19 לסיום שמייעת ההוכחות וסיכום בעלפה.

במשך המשר הדיון ליום 7.10.19, לבקשת ב"כ הנואשם ובהסכמה המאשימה, וחודשו צויה הבאה לשני העדים.

10. ביום 7.10.19 התקציב לדין ב"כ הנוכחי של הנואשם.

במועד זה נשמעה עדותו של מר **ברק מימון**.

כן הוגש בהסכמה התע"צ **ת/7** והתיירה שמייעת ע"ת 7.

בשל אי התיאצבות דוד ד"ש לדין ולבקשת המאשימה, חודש צו הבאה בעניינו.

המשר הדיון נדחה ליום 6.11.19 לסיום שמייעת ההוכחות וסיכום הצדדים.

11. ביום 6.11.19 נשמעה עדותו של מר **דוד ד"ש** ובכך הסתיימה פרשת התביעה.

כן העיד הנואשם.

ב"כ הצדדים ביקשו להגיש סיכומיהם בכתב.

טענות הצדדים בסיכומים

12. **המאשימה** עותרת להרשיע את הנואשם במילויו לו.

נטען, כי הכוח שהנאשם והאחרים נכנסו לשטח שמורת הטבע עם סירה ורשותה, שהם "חומר זר" כהגדרת החוק.

כן הוכח כי הנואשם והאחרים דגו בתחום השמורה, דבר מהו "פגיעה" בשמורה כהגדרת החוק.

כן הוכח, כי הנואשם והאחרים התעלמו מקריאות הפקחים שהיו על החוף וכן התעלמו מעמודי סימון גבולות השמורה (להלן - "עמודי טרניזיט") ומשלט המגילה המוצב במקום ובכך לא ציתו להוראות כהגדרת החוק.

13. המאשימה עותרת להרשות את הנאשם על סמך עדויות הפקחים והאמור בתע"ז לדוחות את עדות הנאשם לפיה לא ידע כי הוא מצוי בשטח השמורה. כן עתרה לדוחות את עדות הנאשם, שהцентрף ל"טיול" בלבד ולא עסק בדיג, עדות בלתי מהימנה, לאור התמונות המתעדות את הנאשם מבצע פעולות לצורכי הדיג, העדויות לפיהן נוכחות הנאשם על הסירה הייתה חיונית בהיותו בעל רישיון השיט היחיד, וכן העולה מעדות הנאשם עצמו. עוד נטען בהקשר זה, כי הנאשם הוא יורד ים ותיק ומנוסה ואין לקבל טענותו שלא ידע היכן הוא נמצא ומדובר.

14. המאשימה פירטה, כי מקום הסירה והנ帀ם בתוכה, בתוך תחומי השמורה, הוכח באמצעות התע"ז לה צורפה ההכרזה על מעמד השמורה **ת/8**. כן הוכח הדבר באמצעות עדויות השוטר عمر ועדויות הפקחים גלעדי ויתר.

נטען, כי כעולה מעדות השוטר عمر, גבולות השמורה מסומנים באמצעות "עמודי טרניזיט" הנצפים מן הים יורד ים יכולם לראות אותם ולדעת היכן הם מצויים. בנוסף, יורד ים אמרוים להכיר את תחומי השיט המותרים והאסורים.

הדברים לעילם גם מעדיות הפקחים גלעדי ויתר, שגמ הסבירו את שיטת המדידה וכי צענו אותה.

15. עולה מעדות ברק ודוד, וכן מעדות הנאשם עצמו, כי ידעו שיש באיזור שמורת טבע. עוד עולה מעדות אלה, כי רק לנ帀ם מבין השלושה היה רישיון שיט, ועל כן הוא המוסמך היחיד מבין השלושה. משכך, אין לתת משקל לטענתה העד ברק שסביר שהוא נמצא בתחום המותר לדיג.

16. כתמיהה לעדיות הפקחים, גם העד דוד לא שלל את הקלות, וכן אישר שהגיעו אל המקום פעמיים ועוד אישר, כי בפעם השנייה מספר הרישוי של הסירה היה מכוסה. בנוסף, דוד העיד על כך, שהנ帀ם צורף לסירה באותו היום כיוון שהיא בעל רישיון שיט. בנוסף, דוד אישר, שבאותו היום תפסו דגים במקום. דוד העיד על עצמו, כי היה צער וכבלתי מנוסה באותו עת. לדבריו, הנאשם ובrik היו בעלי הידע בדיג בהקפה והוא התלמיד.

17. נטען, כי הוכח במקרה זה לכל הפחות, שהנ帀ם עצם את עיניו לגבי מקום הימצאו ומקום ביצוע הדיג האסור: הנאשם ידע שבאזור יש שמורת טבע, הוכח שקיים עמודי טרניזיט במקום, מדובר בירוד ים ותיק, קיימת חובה מחייבת על יורד הים.

מכל מקום, הדבר הוא לעלה מהצורך, שכן קיימת חזקת ידיעת הדין, מרגע שטח השמורה פורסם ברשומות. הנאשם לא הפריך את החזקה. משכך, דין טענתה הנתבע בדבר טעות במצב הדברים להידחות משפטית ועובדתית. ב"כ המאשימה הפנה לאסמכתאות התומכות בעמדה זו.

18. במקרה זה הוכח שבוצע דיג בפועל, נתפסה דגה ותוודה. אך גם לו נמצא הנאשם במקום ורק ביצע פעולות מתוך כוונת ציד (בה הודה למשעה), ולא צד בפועל, די בברק כדי לקיים את הנחוץ בעבריה. ב"כ המאשימה הפנה לאסמכתאות התומכות בעמדה זו.

19. נטען, כי יש לדוחות את טענת ההגנה מן הצד. במקרה זה לא נפל פגם בהתנהלות הרשות ולא בוצעה אכיפה בררניתה. המאשימה הביאה לדין את כל המעורבים, אך בשל פגם מהותי - קטינותו של דוד, והעובדה שדוד ובrik הועמדו לדין יחד, בגין דין, כתוב האישום בוטל. בחלווף הזמן, ונוכח תקופת ההתישנות המקוצרת בעניינים של קטינים, ולאחר שהמאשימה שקרה גם את חלקו היחסיב באירוע, ונתנה משקל לקושי שבಹכרה בדייעבד את העובדה שלא נחקר על ידי חוקר נוער מוסמך, הוחלט להשלים עם מחיקת כתוב האישום. על כן, אין מדובר במקרים

דומים שפלו בהם בדרכים שונות.

20. **ב"כ הנאשם** בסיכוןו עותר לזכות את הנאשם מהמייחס לו.

21. נטען, כי, המאשימה לא הוכחה מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם שהוא בשמורת טבע. כן נטען, לחלוfin, כי עומדת לנאשם הגנה מן הצדק.

22. בנוסף לשתי טענות אלה, בהן מתמקדים הסיכומיים, הועלו גם טענות הנוגעות לתפקידו ולמעשיו של הנאשם על הסירה - הן במישור העובדתי והן במישור הנפשי וכן הועלו טענות לגבי מודעות הנאשם ביחס למקום הימצאו.

23. נטען, כי מעדות השוטר عمر לא ניתן להסיק מסקנה חד משמעית לגבי מקום המזאה של הסירה, בתחוםי השמורה. ספק עולה גם מעדות הפקח גלעדי, שלא ברור המיקום ממנו מدد את נקודת הציון ומעדות הפקח יתר, שהעיד לגבי מרחק הסירה מתוך הערכה בלבד.

עדות הנאשם לגבי עומק הדיג - 7-8 מטרים, נתמכה גם בעדות ברק והוא נטען גם בעת חקירות המקורית. הנאשם העיד, כי שיט קרוב לקו החוף שם המים אינם עמוקים מספיק, עשוי לגרום נזק לסירה. لكن, על פי עדות זו היו לפחות 100 מטרים מקו החוף. גם לשאלת בית המשפט הנאשם השיב, שניית לפרש את הרשות רק למרחק של כ 100 מטרים מהחוף, בעומק של 2.5 מטר. הטענה לא נסתרה והדבר מטיל ספק בעדות הפקח יתר, שהסירה הייתה במרחק 20 מטר מהחוף.

אין בפני בית המשפט ראייה ברורה היכן היה הנאשם בזמן ביצוע הדיג.

אין אינדיקציה מעבר לדברים שכטב העד عمر שיכולה לחזק את עדותו לגבי מקום הנאשם באותו נקודת ציון שכטב, וכן את הטענה שהוא שכתב זו הנקודה שהופקה מהמפה האלקטרונית. מדובר בפלט מחשב שהוא רשותה מוסדית ושהמאשימה לא עמדה בנטול הקבוע בחוק להוכחת תנאי קבילותה. מדובר בתנאי להגשת הראייה לאמתות הtopic אלא אם לא מועלית טענה כנגدة.

אף אין בתיק מסמך המלמד על תקינות המכשיר ממנו הופקה המפה האלקטרונית.

בנסיבות אלה אין להסתמך על אמרת השוטר בלבד לגבי הרישום שערן, מבלתי שהוצעו ראיות תומכות. ואין להסתמך על העדות בהיעדר ראיות לגבי אופן הפקת המידע של נקודת הציון

בחינת התנאים הקבועים בחוק ושנקבעו בפסקה מלמדת, כי התנאים לא התקיימו. בין היתר, העידו העדים השונים, כי הגיעו לתוצאות שונות לגבי נקודת הציון בה הייתה הסירה, וזאת כתוצאה ממיקום שונה שבו הם עצם עמדו. בחינת עדויות הפקחים מלמדת, כי המדידה שלהם משמעה שה הנאשם היה בראצת החוף, ואין מחלוקת לכך הדבר.

24. נטען, כי דוד וברק העידו שנוכחותו של הנאשם היה נחוצה באותו היום, אך ורק לאחר שיש לו רישיון שיט, ואם לא היה הוא מוצאים מישחו אחר.

טענת הנאשם שסביר שגם לברק יש רישיון משיט לא נסתירה, מטער היכרתו עמו כדייג פעיל ודומיננטי. מלכתחילה הנאשם טען, שבرك הוא שהוא ה"סקיפר" והחזק במנוע בזמן שדוד זרק את הרשותות. הדברים מתישבים גם בתמונה 5.

25. סגירת התיק בעניינו של דוד מקיים לנאשם טענה של אכיפה בירנית בגין הוא זכאי להגנה מן הצדקה. לעניין זה יש לבחון את מבחן התוצאה ואת תחושת אי הנוחות שקבעה לאור העמדת הנאשם לדין בעודו נגד דוד נסגר. הטענה, כי חלקו של דוד היה קטן יותר דינה להידחות לאור הריאות. דוד וברק הם שפנו אל הנאשם שיצטרף אליהם לשירה. דוד הוא שעמד בעמדה שבה שולט ברשותות וחלקו אינם פחות.

דין והכרעה

הימצאות סירת הדיג בתחום השמורה הימית - היסוד העובדתי

26. אין מחלוקת בין הצדדים, כי הנאשם היה על סירת הדיג ביום האירוע. גם אין עוד מחלוקת, כי מטרת הגעת הסירה אל המקום הוא ביצוע דיג בשיטת "הקפה" וכי אכן בוצע דיג באותו היום (לענין מעורבותו וחלקו של הנאשם בפעולות הדיג ראו להלן).

27. למעשה, כתוב האישום מתאר שני נקודות זמן שונות שבהן נכנסה הסירה לתחומי השמורה הימית: בשלב הראשון, שבו על פי כתוב האישום הגיעו במרחיק של כעשרים מטרים מהחוף נטען גם למפגש עם הפקחים שמיר וגלעד במהלך קיללו את הפקחים ואיממו עליהם ולא נענו להוראותיהם (להלן - **הפעם הראשונה**).

לאחר מפגש זה, הסירה עזבה את המקום ובהמשך, נכנסה שוב לשטח השמורה, בוצע דיג כשהסירה נמצאת במרחק של כ-135 מטרים מהחוף, ואז עוכבה לחוף על ידי סירת השיטור הימי (להלן - **הפעם השנייה**).

28. יובהר, כי לשמורה הימית גבול צפוני, דרומי ומערבי (בתוך הים). אין מחלוקת בין הצדדים, והדבר עולה גם **מת/8** כי גבול השמורה הימית הוא בעומק 300 מטר מקו החוף.

29. בכל הנוגע להימצאות הסירה בתחום השמורה הימית מכיוון מערב, במרחק קטן מ-300 מטרים מקו החוף, ניתן לטענה לקבוע ממצא פוזיטיבי על יסוד עדות הנאשם עצמו. הנאשם אמן ניסה להתחמק ממתן תשובה לשירה לשאלה בעניין זה וכאשר נשאל לגבי המרחק מהחוף, השיב, ככלל, לגבי **עומק** הים. אך למעשה, עיון בעדות הנאשם בבית המשפט (בשונה מהטענה בחקירותו **ת/א**) מלמד, כי לא עמד עוד על טענה זו ולמעשה אישר, שהיו במרחק קטן מ-300 מטר והעירך, כי מדובר במרחק של כמאה מטרים (ראו עמודים 48 משורה 5; עמוד 49 משורה 29; עמוד 51 "גם ב-100 מטר עברנו עבירה").

30. לאור זאת, גם אם נניח בשלב זה לזכות הנאשם את האמור בעדותו, שלא יתכן שביצעו דיג במרחק 20 מטרים

מהחוף בפעם הראשונה, כאמור בכתב האישום, שכן הדבר היה מסכן את שלמות הסירה (עמוד 48) אין בכך להועיל לנאשם, שכן גם לשיטתו, לא היו בשלב זהה למרחק העולה על 300 מטרים.

31. ודוקן: הנאשם עצמו איננו מכחיש את המפגש עם הפקחים המתואר בכתב האישום ואת חילופי הדברים בינויהם. אלא שטענתו הנאשם לא היו במרחק המאפשר את זהותם (עמוד 51: "ביני לבין אלכס הפקח היה כבוד... אם הייתי 20 מטר הייתי מזהה את אלכס, לא היו גידופים ולא דברים כי אני מכבד אותו").

בעניין זה העידו גם שני שותפיו של הנאשם לשחות על הסירה ואישרו את חילופי הדברים (אך טענו שלא זיהו שמדובר בפקחים): ראו בעדות ברק **מיימון** בעמוד 35 "צילמו אותנו"; בעמוד 36 שורה 23 "שמעתי מישהו צועק מהחוף". כן ראו בעדות דוד **ד"ש** עמוד 43 משורה 1, שמאשר שהו קרוב לחוף וראו את האנשים, "[חשבנו שאלה] אנשים שמעלים פוסטם לפיסבוק... ... "אולי קיללנו אותם... ... קיללנו, לא יודע לבדוק מה אמרנו".

בעניין זה גם הפקח **גלוועדי** העיד: "...הلقנו על החוף והיינו כל' שיט בתוך השמורה, יקייר [צ"ל יתר, ע.ח.] התחיל לצלם בטלפון, תוך כדי זה הייתה התלהמתות, הדיגים ראו שאנחנו מצלמים אותם, התקרכבו לחוף עם הסירה... עסוקו בדיג הקפה, התחלנו לצלם" (עמוד 19, משורה 3); "...אחריו שראו שאנחנו מצלמים התקרכבו לחוף עם הסירה והחלו לקלול ואחריו זה התרחקו מהמקום..." (עמוד 19, משורה 9) וכן ראו בעמוד 27 לעדות הפקח שמיר יתר.

32. מכאן, שניתן לקבוע על סמך עדויות **כל העדים ולרבות עדות הנאשם**, שהסירה הייתה למרחק קרוב מספיק שאפשר לנאשם ולשותפיו על הסירה להבחין באנשים העומדים על החוף, להבחין שהאנשים **מצלמים אותם** ולהחליף עימם צעקות וגידופים.

אין צורך במומחיות על מנת לקבוע, על סמך ניסיון החיים והשכל היישר, כי מפגש שכזה לא יכול להיות שהתרחש בעומק 300 מטרים מהחוף.

33. ויובהר, בכל הנוגע למיקום הסירה בפעם הראשונה העד **שמיר** העיד על מרחק הסירה מהחוף על סמך הערכה ולא בוצעה מדידה מדוייקת:

"שבעה שבוע וחמשים בערך הייתה סירה בצבע כחול שיטה מכיוון מערב לכיוון שמורות הטבע המוכרזת ים אבטחה, הסירה נכנסה לתוך השמורה המוכרזת, על הסירה הייתה שלושה דיגים ובתוך השמורה מבצעיםDig בשיטת הקפה... ראייתי שבקרבת החוף הערכתי במרחק 20 מטר מהחוף, לפי ארכי הסירה, זורקים רשות לתוך המים ומתחילהם להקלף, עושים זאת כך שזרוקים ג'ריקן שמקבע את הרשות במקום אחד ומקיפים את להקת הדגים שמשהיהם, תוך כדי הקפה התחלו להכות על הסירה כדי להבריח דגים לכיוון הרשות, כשהגבנתי מה קורה התחלתי לצלם את האירוע והתחלתי אז לשימוש מהדיגיםஇயோம் கல்பி, את אלכס זיהו באופן ודאי, ואוטי פחות... ... צעקו לנו ביןazon איזין אתכם, אסגור אתכם חשבון..." (עמוד 27, משורה 10); "את אלכס זיהו... כתוצאה מהרשות דגה שננטפסה באופן ודאי, העלו דגה עם הסירה, באותו שלב החלו להרים רשות מהמים לתוך הסירה וראיתי על הרשות דגה שננטפסה באופן ודאי, העלו דגה עם רשות לסירה. בשלב מאוחר יותר שניהם מהחשודים הורידו חולצות וכיסו פנים שלא יוכל לזהות והתקרכבו לעברנו ולאחר מכן הפליגו מערכה ויצאו מהשומרה". (עמוד 27 שורה 24).

בהקשר זה יש להפנות גם לתמונות צילום העד ממ视察 הטלפון שלו **ת/7**, בהן נראה בבירור פעילות עם הרשות (פרט בשלוש התמונות התחתונות).

34. בכל הנוגע להימצאות הסירה בתחום השמורה **מצפון לדרום**, כאמור, הנאשם אינו חולק על כך שהספינה הייתה מול מקום עמידת הפקחים שצלמו אותו, כפי שנראה גם בצילומים **ת/7**, אלא שהוא טוען שלא היה אזם כפקחים.

35. בעניין זה העידו שני הפקחים, כי צעדו על החוף, מחוץ לרכב הרשות שנותר מאחור, בתחום השמורה החופית. השניים הבינו בסירה, בתוך הים כשהיא נמצאת מולם, ככלומר בשטח השמורה ימית הצמוד לשמורה החופית (וכפי שניתן לראות היטב גם במונה **ת/8**).

36. כאמור, הנאשם למעשה לא חלק על כך מבחינה **עובדתית**, אלא העלה טענות בנוגע ליסוד הנפשי (שידונו להלן). בעניין זה ראו גם בעדותו של ברק **מיימון** "עשינו את פעולות הדיג הזאת ושמורת הטבע הייתה על החוף", ככלומר אישר שהסירה הייתה בתוך המים מול שמורות הטבע החופית.

37. מכאן שלא נותר ספק סביר לגבי מיקום הסירה בתחום תחומי השמורה הימית בפעם הראשונה.

38. בכל הנוגע למיקום הסירה **בפעם השנייה** אין מדובר בהערכתה בלבד, אלא קיימות גם עדויות בנוגע למדידות שבוצעו על ידי הפקחים וכן על ידי שוטר השיטור הימי, גבריאל **עמר**.

39.ראשית צוין, כי בכלל הנוגע **לעומק** הסירה מקו החוף (גבול השמורה המערבי), עדות הנאשם שהובאה לעיל רלוונטית באותה המידה גם לפעם השניה, שכן הנאשם לטענה לאבחן בעדותו בין שתי הפעמים, כך שלמעשה אין מחלוקת אמיתית בין עדות הנאשם ובין המიוחס לנאים בכתב האישום, על סמך מדידת העד **שמעיר** כי הסירה הייתה בעומק של כ 135 מטרים, מקום שהוא לא ספק בתחום השמורה הימית.

40. כמו כן ראו בעדות **ד"ש**, עמוד 43 שורה 22: "עשינו החלפה והרשת ירצה **לכיוון החוף** עם הזרם, ראו אותנו אלה מהשומרה, בהתחלה חשבנו זהה סתם אנשים, אחר כך התברר שזה אנשים ממש מטה השמורה, הם הצעיקו משטרת ולקחו אותנו לחקירה".

41. לעניין מדידת העומק העד **שמעיר** העיד: "בשעה 0900 ראייתי את הסירה נכנסת שוב לשמורה, בשלב זה הגיעו מצדדים עם מז兜ה לייזר כדי למדוד מרחק הסירה מהחוף, נכנסו לשמורה ומדדנו את המרחק של הסירה מהחוף. במרחק 135 מטר מהחוף. אזכיר שהשומרה מוכרזת היא 300 מטר מקו המים והים. מהסירה שמדדנו את מרחק הרשת שיצאה מערבה ועמדה עיקול, היא הייתה 150 מטר מהחוף" (עמוד 28 שורה 2).

כן ראו בדוח הפעולה של העד **שמעיר נ/5** שבו נרשמה נקודת הציון בה עמד בעת ביצוע המדינה על קו החוף. העד הדגיש בעדותו: "הנ"צ שהוציאתי הוא של המקום שעליו עמדתי על החוף בזמן שאני הימי בתחום השמורה ועל פי זה הערכתי את מיקום הסירה ויכולתי לבדוק לומר מהם בתחום השמורה. גם אם הנ"צ שלי לא מדויק זה לא משנה על מיקום הסירה" (עמוד 30 משורה 17).

ראו לעניין זה גם בדוח הפעולה **נ/5** משורה 14: "בשלב מסויים הסירה התחללה לחזור חזרה לכיוון השמורה. בערך בשעה 09:00 זיהיתי את הסירה והDIGים נכנסים שוב לשמורה ומבצעים שוב פעולה DIG בהקפה. אלכס ואני הגיענו לנקודה שוב ותעדנו את הנעשה בצלום. בערך בשעה 09:30 הגיעו סירת השיטור הימי אל הדיגים. הגיעתי אל קו המים ומדדתי בעזרת מד טווח לייזר את מרחק הסירה מקו החוף כאשר אני עומד ממש על קו המים...".

42. בכל הנוגע למיקום הסירה בתחום השמורה צפון-דרום, מלבד עדות העד שמייר לעיל לגבי מקום הימצאו על קו המים בתחום השמורה, כאשר הסירה נמצאת ממש מולו, העד גם גם העד גלעדי: "...זהית סירה בשמורה מבצעת דיג, הפעם היה לי אמצעים שלו, מצלמה ומכשיר קשר, הייתה מהחוף ולא בים, פניתי לשיטור הימי שיעכוו את הסירה...אחריו שהשיטור הגיעו, עיכבו את הסירה ופגשתי אותם במרינה ותפסתי את הרשות...". (עמוד 19 משורה 10). העד העד, כי בשלב זה צילם את הסירה, כשהוא עומד על החוף בתחום שטח השמורה עם הפנים לכיוון הים וצלם את השמורה הימית (**ת/5**, עמוד 18, שורה 2). העד תיאר בעדותו את הנראה היטב בתמונות: בתמונות 1-3 נראהות הסירה לאחר פרישת הרשות בתחום המים. שלו הרשות נראים בבירור בצילומים מסביב לסירה ונראה בבירור שהרשות אינהה על גבי הסירה (תמונות אלה צולמו בשעה 09:23-09:22). בתמונות 5-8 נראהות פעולות משיכת הרשות לתוך הסירה וכן נראהות סירת השיטור במקומם בתמונה 5 (תמונות אלה צולמו בשעה 09:36-09:32).

העד העד, כי ציין על גבי המפה (ראו **נ/3** וכן המפה המצורפת **لت/8**) את נקודותיה בה עמד על החוף, כאשר הסירה הייתה מולו (עמוד 19, שורה 25; עמוד 23, שורה 14).

בנוסף העד הבahir, כי הסירה הייתה "דרומית לטרכזיטים" (עמוד 23 שורה 25) "בחלק הצפוני [של השמורה, ע.ח.], באיזור חווות צבי הים. הם היו באזורי של הרכס"; "מהניסיון שלי הם היו באזורי חווות צבי הים בתחום הים, מערבית לחווה, זה פחות או יותר המקום שסימנתי על המפה", והדגים את המיקום על גבי המפה שסומנה **נ/3** (עמוד 24).

43. ככלומר, העד העד על מיקום הסירה בתחום השמורה הן מתוך ניסיונו והיכרותו עם השטח, תוך שהוא מצין נקודות ציון בשטח לפיהם יודע להעיר את מקום הימצאו ואת מקום הימצאות הסירה ובנוסף, העד מעיד על מידיה שביצעו בונגוע לנקודות הציון בה שהה, כאשר הסירה נמצאת **מולו** בתחום שטח השמורה הימי.

44. גם כאן ניתן, כי הנאשם למעשה לא חלק בעדותו על תיאור זה ולא הציע במסגרת החקירה הנגדית לעד או במסגרת עדותו שלו, כי היה במקום אחר מזה שעליו העד. הנאשם מיקד את טענותיו בנוגע מודיעתו למקום (על כן להלן).

45. בנוסף למודיעות שביצעו הפקחים מהחוף, העד בבית המשפט השוטר גבריאל **עמר** אשר חבר לシリת הדיג בתחום הים: "יצאתי עם השוטר סימני בסירה משטרתית וראינו שלושה דיבגים, כאשר הגיעו לאזורי ניצנים הבחנו בסירה קרוב לחוף, אשר עליה שלושה דיבגים, הזרהינו כחותרים, רשםנו פרטיים, הסברנו להם שם מציינים בשטח שמורה טבע ושאלכס מרט"ג צילם אותם ושהם מעוכבים, שירימו רשותות, הרימו אותם ובואו איתנו למרינה ושם רשםנו דוחות" (עמוד 9 משורה 23). העד מסר, כי נקודת הציון המצוינת בדו"ח הפעולה שלו היא המקום בתחום הים שבו הגיעו אל הסירה והוא נלקחה מהמפה האלקטרונית שנמצאת על גבי הסירה ומשדרת באופן רציף את מקום הסירה באמצעות נתוני גי.פי.אס. העד העד, שהעתיק את נקודת הציון בזמןאמת על גבי פתק או למכשיר הטלפון שלו, וכשהגע לשרד הקלید את המספרים לתוך הדו"ח שלו (עמוד 12).

46. כאמור, ב"כ הנאשם העלה שתי טענות שלדעתו אין אפשרות לקבוע ממקום הסירה בשלב זה. טענה אחת נוגעת לאמיןויות נקודת הציון המצוינת בדו"ח הפעולה של העד, בהיותה "רשומה מוסדית" שמהימנותה לא הוכחה, והשנייה נוגעת לשוני בין נקודת הציון בדו"ח של השוטר עמר ובדו"ח של הפקח גלעדי.

47. בchnerתי את הטענות ולא מצאתי כי יש בהן לעורר ספק בונגוע למיקום הנאשם בתחום השמורה הימי:

סתירה בין מדידות הפקחים למדידת השוטר הימני:

48. בכל הנוגע להבדל הנטען בין נקודות הציון של שני העדים יובהר, ראשית, כי נקודות הציון אותן רשמו העדים **גלודי** ו**שמיר** מצינית את מיקומם של **העדים** ולא את מיקום הסירה. נקודות הציון **שצין גלודי** מתיחסת למיקומו בעת צילום התמונות ונקודות הציון **שצין שמיר** מתיחסת למיקומו בעת ביצוע המדידה במד טווח לייזר. לעומת זאת, נקודות הציון בדו"ח הפעולה של השוטר **עמר** מצינית את **מיקומו בסירת השיטור בתוך הים** בעת שהברו לסרית הדיג.

מכאן, שאין כל מקום לצפות כי הנקודות יהיו זהות, שכן הן לא מתीימות לתאר את אותו המקום.

49. שנית, וזה העיקרי: שני העדים הסבירו בעדותם כי מדובר בנקודות ציון על פי **שיטות מדידה שונות**. העד **עמר** הסביר: "הנ.צ. ביום ובבsha המ שווים. ביום זה לפי כדור הארץ ובבsha זה שונה מה שאמרת [ג.צ. מתיו] דוח הפעולה של הפקח גלודי, ע.ח.] זה ג.צ. יבשתי, אם אזכיר זאת אמץ' עצמי באנגליה ולא בישראל, זה שונה לחלוtin, לא ידע איפה זה בכדור הארץ..." (עמוד 14 משורה 23; עמוד 15, משורה 1).

גם העד **גלודי** הסביר: "הנ.צ. שמויע במאפה זה על פי רשות ישראל החדש, שהנ.צ. מהשיטור הימי זה על פי שיטתו טי אמר, שהוא בעצם אותו ג.צ. אך בהמרה, מאפה עולמית על פי שיטה זו, ורשות ישראל החדש על פי שיטה זו, והם עושים חישוב על אותה נקודה. זו אותה נקודה בשיטה אחרת" (עמוד 25 שורה 13).

50. לאור זאת יש לקבוע, כי אין סתירה בין עדויות שני העדים ובין דוחות הפעולה שלהם, אלא העדויות משלימות זו את זו ותומכות זו בזו באופן שלא מותיר ספק אמיתי ביחס ל**מיקום הסירה בתוך השמורה**.

טענה לאי קבילות "רשומה מוסדית":

51. בכל הנוגע לטענה בנוגע למהימנות המדידה שביצע השוטר **עמר** והוכחת מהימנות הרשומה המוסדית, לאחר שבחנתי את הטענה מצאתי כי דינה להידחות.

52. ראשית יובהר, כי לעניין קביעת המיקום של הסירה, די בעדויות הפקחים בצירוף עדות הנאשם ועדויות שותפיו שהובאו לעיל כדי להסיר ספק בנוגע ל**מיקום הסירה**. ואולם, דין הטענה להידחות גם לגופה:

53. ב"כ הנאשם מicked את טענותיו בהלכות הנוגעות לאופן הגשת והוכחת מהימנותה של רשומה מוסדית וטען, כי שלא הוכחו תנאי הקבילות לרשומה מוסדית הקבועים בחוק ובפסיקה, אין לקבל את הרשומה המוסדית כראיה. אלא שבמקרה זה **לא הוגש ולא נתקבלה הגשתה** של "רשומה מוסדית" כהגדרתה בחוק. אין בפניו כלל "פלט מחשב" שמתבקש קבלתו כראיה להוכחת אמיתות תוכנו כczza. עומדת בפניו עדות של העד לגבי מיקומו ולגבי מעשיו, ולא קבילות הרשומה.

משכך, הדיון המשפטי במסגרת סיכון הנאשם רלוונטי לעניינו, שכן אין מדובר במקרה זה במצב דברים שבו מתבקשת הוכחת עובדה באמצעות רשומה מוסדית או פלט מחשב **חלף** עדות (וראו באסמכתאות המובאות במסגרת הסיכומיים עצם, החל מעמוד 8).

54. עוד יצוין, כי בעת שמיית עדותו של העד לא נשמעה כל התנגדות או הסתייגות בנוגע לקבילות העדות יותר מכך,

דו"ח הפעולה של העד (נ/1), הכולל את נקודת הציון, הוגש כמסמך מטעם **ההגנה** ולא כראה מטעם המאשינה. הדו"ח הוגש מבלי לציין **כל הסטייגות לגבי קבילות** תוכנו או חלקים מתוכנו. למעשה, עיון בפרוטוקול מלמד, כי בעת הגשת הדו"ח גם לא צוינה מפורשות הסטייגות לגבי תוכנו אף לא נטען כי קיימים פער או אי התאמנה בין עדות העד ובין האמור בדו"ח הפעולה.

בנוסף לכך, עיון בחקירת העד בבית המשפט מלמדת, כי במסגרת החקירה הראשית לא הועלתה שאלת המדייה ונקודת הציון ביום אלא העד העיד על כך, שהגיע אל תחומי השמורה בעקבות קראת הפקח, וזיהוי שמורת הטבע בתוך הים נעשה באמצעות עמודי הטרנץ'ים "[שמורת הטבע] שלנו היא ניצנים והוא מסומנת בשני עמודים, בגדירה צפונית ודרומית, עמוד טלפון צבאיים בירוק ולבן...". (עמוד 10 משורה 7). כל נושא המדייה הועלה במסגרת החקירה הנגדית בלבד, כאשר חקירת העד התמקדה בשאלת ההבדל בנקודות הציון בין דו"ח הפקח לדו"ח העד (ענין שנדון לעיל) ובשאלת **העברית** של נקודות הציון מהmps האלקטרונית שעל הספינה אל דו"ח הפעולה שהוקלד בהמשך והאפשרות **لتטעות** בעברה של הרישום **ולא** במידיה של המפה האלקטרונית (קרי, בשאלת מהימנות העד ולא בשאלת מהימנות המכשיר) - ראו בעמוד 12 ואז גם הוגש דוח הפעולה של העד כראיות הגנה, כאמור, ללא כל הסטייגות.

העד לא נשאל ولو שאלה אחת לגבי הטכנולוגיה של המפה האלקטרונית, אפשרות הטעות של ציון המיקום, או האפשרות שהמפגש עם סירת הדיג לא התרחש בתוך תחומי השמורה.

55. לאור זאת, אין מטעוררת במקרה זה כל שאלה של קבילות ראייה, ולא הוכחו קשיים או אי התאמות שיש בהם לפגום במשקל העדות. משכך, דין הטענות להידחות.

56. לשיכום, יש לקבוע, על סמך עדויות שני הפקחים והשוטר הימי במשולב, בצירוף עדויות שותפיו של הנאשם על הסירה וכן על סמך עדות הנאשם עצמו, כי **לא נותר ספק בנוגע למיקום הסירה בתחום השמורה הימית בשתי הפעם**.

מודיעות הנאשם לגבי מיקומו בשטח השמורה הימית

57. כאמור, במסגרת סיכוןו הנאשם, ב"כ הנאשם לא הרחיב עוד בנושא זה, שעמד בموقع החקירה הנגדית ועדות הנאשם וכן נטען בשלב המענה.

58. ולא בצדק: גם לו ניתן היה לקבל את עדות הנאשם, שנתמכה גם בעדויות שותפיו לסירה שהיעדו כעד תביעה במשפט, ולפיה הכניסה לשטח השמורה הימית לא הייתה מכוונת, או כי לא ידע שהוא נמצא בשטח השמורה, או אף כי סבר פוזיטיבית שהוא נמצא מחוץ לשטח השמורה, לא היה בכך כדי לסייע לו במקרה זה.

חזקת ידיעת הדין

59. בענין זה צודקת המאשינה, כי תחום השמורה המוכרז, אשר פורסם בדיון ברשומות, הוא חלק מהדין. בעניינים מעין אלה, **קיימת חזקת ידיעת הדין**, שהנאשם לא הפריך אותה.

בענין זה קובע סעיף 34^ט לחוק העונשין:

"לענין האחריות הפלילית אין נפקא מינה אם האדם דימה שמעשהו אינו אסור, עקב טעות בדבר קיומו של איסור פלילי או בדבר הבנתו של האיסור, זולת אם הטעות הייתה בלתי מנעת באורח סביר".

הנאשם במקורה זה לא הראה, כי הטעות אותה טעה, לשיטתו, הייתה בלתי מנעת באורח סביר ולא הראה כלל, כי הפעיל את האמצעים הסבירים כמצופה מאדם סביר, לא כל שכן משייט מוסמך סביר, על מנת להימנע מהטעות.

60. לא זו בלבד, אלא שהראיות מלמדות, כי **לכל הפחות** הנאשם עצם את עיניו בנוגע למקום הסירה בתחום השמורה והדברים עולים אף מעדותו שלו. משכך, אני סבורה, כי הנאשם גיבש מחשבה פלילתית של ממש בנוגע לכך, כי הוא מצוי בשטח השמורה הימית. ראו למשל בעמוד 49, מושבה 4: "אני יודע שיש שמורה, אני יודע שהוא באיזור ניצנים. אבל איפה נקודות ציון, מאיפה. אני גם לא יכול לדעת. אני יודע שיש 300 מטר מהחוף..."; "...**ידענו שאנו באיזור של ניצנים**. אבל איפה הנקודות ציון של העמודים, שמדוברים עליהם. אני לא רואה אותם" (עמוד 49, מושבה 14); "אני אישית לא יודע איפה העמודים האלה נמצאים. אם אני אכנס לים עכשו וארצה להיות באיזור ולבדוק שאין לא סוטה ימינה או שמאליה, אני אצטרכן לחפש ממש את העמודים, לנסוע לאט ולבור עוד עד ועוד עד כדי לגלוות אותם" (עמוד 50, מושבה 12). כן ראו בהמשך החקירה הנגידית כאשר נשאל מדוע לא בירר מתחזק אחוריותו היכן הוא נמצא כשהוא יודע שיש שמורה באיזור, הטיל את האחוריות לכך על ברק מיימון בציינו שהוא זה שהוא אחראי על הסירה ("סקיפר") (עמוד 50, מושבה 22).

61. בהמשך לדבריו לעיל (וועוד למעלה מן הצורך), הראות מלמדות, כי אכן קיימים במקום סימון ברור של גבולות השמורה הימית, של עמודי "טרנסיט" הנראים מהים.

ראו לענין זה עדותו השוטר **עמר** בעמוד 10 מושבה 7; ראו עדות העד **גָלְעָד** בעמוד 17 ובעמוד 24 מושבה 5, וכן ראו בעדות העד **שְׁמִיר** בעמוד 28 מושבה 14: "שמורת הטבע מסומנת גם על החוף וגם בטרנסיטים לתוכם. זאת אומרת DIG שmag' רואה מכיוון החוף שני עמודים שברגע שהוא חוצה אותם הוא מבין שהוא נמצא בתוך שמורת הטבע. הדבר היה מקובל למשך זמן, עשינו הסברות לדיגים בעניין זה ודיגים ותיקים מכירים את זה". כמו כן, בהמשך חקרותו הנגידית הסביר העד **כיצד משתמשים "טרנסיטים"** בפועל את השימוש, את החישוב המתמטי שלפוי מחליטים היכן להציב את העמודים, וכן עמד בתזקף על כך, שעלה פי נסינו ומתחזק תפקודו, ניתן לראות את עמודי הטרנסיט עמוקה הים, מרחק של מספר קילומטרים (עמוד 29).

لتיק הוגש גם צילומים של עמודי ה"טרנסיט" (**ת/4**). לאור הנראה בצילומים, לא ניתן לקבל את עדות הנאשם, שמדובר בעמודים החובים בין העצים ואין נראים כלל עצי בגובה העמודים ובסביבתם על פי הצילומים. הנאשם לא העלה טענה כי הצילומים אינם משקפים את המציאות, ולא הציג בענין זה ראייה חלופית המעווררת ספק באמינות עדותו של העד או באמינות הצילומים.

62. נכון האמור לעיל יש לקבוע, שקיימות ראיות פוזיטיביות מהימנות לכך, שלגנד עני הנאשם עמד סימן היכר ברור ומוחשי לכך, שהוא אכן נמצא בתחוםי השמורה הימית.

63. מעבר למשמעות המשפטית והנורמטיבית המתבקשת נכון קיומה של חזקת ידיעת הדיון, יש מקום להבהיר ולהדגש את חובתו **המוגברת** של שיטת מורשה ודיג מקצועית לפעול במסגרת הדיון ובאחריות. הנאשם העיד

על עצמו, כי הוא שיטת מוסמך מיומן ותיק ודיג מנוסה. לא ניתן לפטור את הנאשם **וחובתו** לדעת ולבירר באופן אקטיבי כי הוא נמצא במקום מותר (לשיט ולDIG). יש לדחות את עדותו של הנאשם בהקשר זה, שיש בה עמדה עקרונית המשירה אחריות מהשיט המוסמך לפעול באופן אקטיבי לשיטת בהתאם להוראות הדיין.

64. בעניין זה יש לקבל את עדויות עד' התיעה, המשקפות הן את המצב המשפטי הקיים ואת את הציפייה הנורמטיבית הרצiosa:

העד **עמר** העיד: "כל מי שקשרו לים צריך לדעת מהו התחום שמותר לו. בכל ים. לא חשוב גם באיזה עומק..." (עמוד 13, משורה 9);

העד **גלודי** השיב, לשאלת ב"כ הנאשם דاز, איך היא יכולה לדעת עמוק יותר מאשר הים שהיא נמצאת בשטח השמורה: "את לא יכולה לדעת כי אין לך רישיון משיט ולא עברת הסמכה, אך במהלך הסמכה וקבלת רישיון אחת השאלות שנשאלים אם אתה יודע לזהות גבול שמורות טבע ומה קורה אם אתה מפליג באזורי נ.צ. שהוא שמורות טבע, כי מי שמחזיק רישיון שיט צריך לדעת את זה. חוץ מטרניזטים ושלטים, בחוף הים, מפורסמות גם נקודות ציון והגבולות הימיים של כל שמורות ימים, כל שטח אש, כל חוף רחצה" (עמוד 24, משורה 5).

העד **שמיר** העיד: "חוובתו של הדיג לדעת נתונים כמו נתיבי שיט, כניסה לנמלים וחובתו לדעת גם את גבול השמורה" (עמוד 30 שורה 25).

65. נכון כל האמור לעיל, עצם הכנסת סירת הדיג, ועליה רשות הדיג, לשטח השמורה הימית, מקימה את העבירה של **הכנסת חומר זר** לפי תקנה 4(ב) לתקנות, הקובעת:

"לא יכנס אדם לתוך השמורה ולא יחזיק בו רשות, מלכודות, רעלים, פתונות, כלי נשך או חמרי נפץ, אשר בעזרתם ניתן להמית בעל חיים או צומח, **לפגוע בהם וללכדם** ולסקן את בריאותם או להגביל את חופש תנועתם, התפתחותם, גידולם או התרבותם" (ההדגשות הוספו).

לאור זאת, אני מרשישה את הנאשם במיוחס לו בעבירה זו.

דיג בתחוםי השמורה

66. אין עוד בפנוי מחלוקת עובדתית, כי מטרת הגעתה של הסירה אל המקום הייתה DIG. הנאשם לא כפר בכך שהצלומים שהוגשו מתעדים פועלות DIG. הנאשם לא כפר בכך שעלה הסירה נמצאו דגים אותם דנו באותו היום.

בסוף דבר, במסגרת עדותו, הנאשם גם אישר את התמונות המתעדות אותו מבצע פעולות הקשורות בDIG ובפעול הרשות בפועל.

67. המחלוקת שהתגלעה נוגעת למינית מעורבותו של הנאשם במעשה וחלוקו במעשים ביחס למעורבים האחרים. מדובר בטענה הנוגעת לשאלת הענישה, ולא לשאלת האחוריות, שכן היא רלוונטית לבחינת **מינית הנאשם**, ומשכך משליפה על קביעת מתחם הענישה. הטענה רלוונטית גם לצורך הכרעה בטענת "אכיפה בררנית" שהועלתה. משכך, יש לקבוע בענינה ממצאי עובדה בשלב הכרעת הדיין.

86. אין מחלוקת, כי הסירה איננה בבעלותו של הנאשם, אלא מדובר בסירה שמיימן היה אחראי עליה ונוהג לעבד עליה.

המאמינה אף לא חקרה על הטענה, שימוש הסירה בפועל היה **מיימן** ולא הנאשם, והוא גם הנצפה בצלומים ליד מנוע הסירה. (ראו גם בעדות **גלעד**: "ברק ישב על המנוע ותפעל את הסירה, והשניים האחרים היו אלה שמשו את הרשות מהמים" עמוד 22, שורה 4).

הנואם העיד, כי הוא עצמו איננו בקייא בשיטת הדיג ב"ה Kapoorot", אינו מiomן בעבודה זו וכי לא באמת היה נחוץ על הסירה. ראו למשל: "זה החלק הקל של הרשות, לא באמת צריך אותו שם, גם 2 אנשים יכולים להרים אותה" (עמוד 51, שורה 11); "צריך גם מיומנות בשליל זה. אני גם לא יודע לעשות את זה, זה דוד עשה" (עמוד 51, שורה 15); "הרשות היא 10 מ' אם מותחים אותה, האורך של הסירה הוא 7 מ'. לוקחים מ' מפה ועוד מ' מפה, דוד לא עומד על החרטום. וכשмарימים את הרשות יש עודף ואני סוחב את העודף של הרשות מהאצע" (עמוד 51 שורה 17).

קשה לקבל טענה זו באופן מלא. הנאשם הפגין ידע במסגרת חקירתו הראשית בנוגע לשיטת הה Kapoorot, באופן ביצועה ומගלוותיה (עמודים 48-47). בנוסף, טענתו לגבי חוסר מיומנותו ומעורבותו הזיניקה בעבודה נסתרה בעדותם של **ד"ש**: "ברק [מיימן, ע.ח.] יודע לעשות הקפורט, יוסי [הנאשם, ע.ח.] יודע, אני באתי כעזרה וככזו" (עמוד 45). הנאשם לא הציג לעד שאלות אחרות ולא עימת אותו עם גרסתו.

69. יזכיר, כי **מיימן** וד"ש, שותפיו וחבריו של הנאשם, הגיעו להיעד בבית המשפט כדי תביעה לאחר שבוצעו לפניים צו הבהא. ניכר היה בעדותם, כי הם חפצים למסור מידע מינימלי ואינם חפצים כלל בהפללת הנאשם. שני העדים העידו, כי ביקשו מהנאשם להצטרף אל הסירה באותו היום כיוון שהיו זקנים לבעל רישון שיט מוסמך על מנת לצאת לים. שניהם העידו, שהם עצם לא היה רשאי כזה ולא נוכחות הנאשם היו צריכים לוותר על העבודה באותו היום. שני העדים אישרו, שלאו הצטרף אליהם הנאשם באותו היום כשיט מוסמך, היו מוחפשים בעל רישון אחר. בעניין זה הדגיש העד **מיימן** שלא היה יוצא לים ללא משיט מוסמך, והדבר שקדם לנήגתו ללא רישון (עמוד 38 שורה 14)

המאמינה אף לא חקרה על כך (וראו גם בעדות **גלעד**), כי הנאשם איננו חלק מצוות העבודה הקבוע של מיימן וד"ש.

הנאשם העיד, שלא ידע שלמיימן אין רישון שיט, כי הוא זה ששימוש כ"סקיפר" באותו היום. לדבריו, הופתע מעובדה זו לראשונה במעמד המשפט. קשה לקבל עדותה הנואם בעניין זה. הנאשם עצמו לא היה הסבר מניה את הדעת מה עשה באותו היום על סירת הדיג. כאמור, הנאשם טען שהוא עוסק בדיג בשיטת הקפה ולא יצא באותו היום לדוג כדי שווה בין שווים, למטרת פרנסת. טענה זו לא נסתרה ולצורך הדיון יש להניח אותה לזכות הנאשם.

ואולם, הנאשם נמנע מהציג שאלות בנושא זה לעדים, ובעיקר למימן ולא הטיח בו את טענתו כי הceptorsו לשיט באותו היום הייתה בלתי נחוצה וחסרת תוחלת. בפרט, הנאשם לא הטיח במימן את הטענה שמיימן הוא זה שהשיט את הסירה ונויוט אותה ובכך הציג מצג שווה שהוא שיט מוסמך. כמו כן לא הטיח בו את הטענה כי מיימן משיט שירות בפועל מזה שנים רבות והציג מצג כללי מיטה לך שהוא בעל רישון. הנאשם גם לא הציע למי העדים שאלות בנוגע לסיבת האמיתית, לשיטתו, להceptorsו לשיט באותו היום. למעשה, לא הוצג לעדים הסבר חלופי לעדותם.

70. בנסיבות האמורות, מתבקשת המסקנה העובדתית, כי לא נסתרה עדותם העדים ולא הוזג הסבר אלטרנטיבי סביר

ומהימן לעודותם. הנאשם ניסה להמעיט מחלוקתו ו邏輯יותו לאירוע. הנאשם היה חיוני ונחוץ על הסירה בהיותו בעל הרישון היחיד ולא נוכחותו, השיט צולו היה בלתי חוקי ואסור, ממש כנהיגה ללא רישון. הנאשם עצמו ידע על כך, הסכים לכך וזה סיבת ה策劃תו לשיט.

71. **פעולת הדיג בתחום השמורה מהווע עבירה של פגיעה בשמורת טבע, לפי סעיף 30(ד) לחוק ולפי תקנה 2 לתקנות. בנוסף, מעשה הדיג מהווע עבירה על איסור הוצאה בעל חיים מהשמורה, לפי תקנה 6 לתקנות. לפיכך, ומשהוכחו יסודות עבירות אלה אני מרשעת את הנאשם ב冤.**

אי צוות להוראות

72. בעניין זה טענה המאשימה בסיכוןיה, כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה של אי צוות להוראות, בשל התעלמותו מקריאות הפקחים שהוא על החוף, מעמודי סימון גבולות השמורה ומسلط המגילה המוצב במקום.

73. העבירה של אי צוות להוראות הרשות הקבועה בתקנה 15 לתקנות קובעת:

"אדם הנמצא בתחום השמורה יצית להוראות פקח ולכל ההוראות הכלולות בהודעות הרשות הבאות להבטיח ביצוע תקנות אלה".

74. בכל הנוגע לטענה בדבר התעלמות מההוראות הפקחים **בפעם הראשונה** נותר במקורה זה ספק סביר, האם הנאשם ידע, כי מדובר בפקחים והאם שמע את תוכן דבריהם. בעניין זה, הנאשם וכן העדים, שוטפיו לסירה, העידו, כי ראו שני אנשים המצלמים אותם ושמעו אותם צועקים, אך לא זיהו כי מדובר בפקחים וסבירו שמדובר באנשים הנוהגים לתעד את הדיגים ולפרסם את התמונות, וזאת על רקע מאבק ציבורי שהתרחש באותו התקופה בנוגע לפעילויות הדיגים.

75. עדותו של הפקח **שמיר** בעניין זה ברורה וחד משמעית ולפיה, הנאשם וחבריו זיהו את הפקח **גולד** המוכר להם, אף קראו בשמו בעת שקיבלו אותו (עמוד 27 מושא 24, עמוד 29) ואולם אין מחלוקת, כי הדברים אינם מצוינים בדו"ח הפעולה נ/5 והעד העיד על סמך זכרונו.

76. אלא שהעד **גולד** אינו מאשר את הדברים בעדותו, אישר שהוא בשלב זהה שלא מדים או סימן מזהה (עמוד 20 מושא 1) ובמהשך אינו שולל את האפשרות שהנאשם לא זיהה אותו בשלב זהה, למורות היכרותם המקדמת (עמוד 21, שורה 24).

77. **בנסיבות האמורות נותר ספק, האם אכן הנאשם זיהה בשלב זה כי מדובר בפקחים והאם שמע את תוכן הקריאה שהשמיעו לעברם, ובכלל זאת הקריאה להתקרב אל החוף לצורכי הזדהות כפקחים.**

78. בכל הנוגע לששלט המגילה שהוצב בכניסה לחוף, הוצגו צילומים של שלטי המגילה - האחד בנוגע לשמרות חולות ניצנים והשני בנוגע לשמרות טבע ים אבטח (ת/4; לענייננו רלוונטי רק הששלט של שמורת הטבע ים אבטח).

ואולם, מדובר בצילום שאינו מאפשר קריאת המלל ולא יכול לקבוע על סמך הצלום לבדוק כי קיימת בו הוראה האוסרת על דיג במקום או כניסה כליה שיט. לא מצאתו בעדיות הפקחים הסבר או טענה מפורשת בנוגע לתוכן הששלט. מכל מקום, אין מחלוקת, כי הסירה נכנסה בתחום השמורה **מערב** ולא מכיוון החוף.

. 79. הרשות הנאשם בעבירה זו מבוססת, איפוא, על התעלמותו מעמודי ה"טרנזייט" המוצבים על החוף ומסמנים לבאים מערב את גבול השמורה. לעניין זה דנתי לעיל בטענת הנאשם שלא ראה את העמודים ודחיתתי אותה תוך קביעה, כי **לכל הפחות מתקיימת בנושא זה "עצימת עניים"**, ולאחר שאימצתי בעניין זה את עדותה המפורשת של העד שמייר.

סימון גבולות השמורה באמצעות עמודי ה"טרנזייט" מהוות "הוראה" של הרשות בגין גבול השמורה והם נועדו לסמן לנמצאים בכל שיט בתוך הים, את איסור הכניסה לשמורה (בנוסף ומעבר לפرسום ברשומות, שדי בו על מנת להקים את חזקת ידיעת הדין בכל הנוגע לעבירות האחירות המיחסות לנאים).

80. לאור זאת, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של אי ציות להוראות.

הגנה מן הצדק

. 81. דין הטענה שקמה לנאים "הגנה מן הצדק" בשל "אכיפה בררנית" להידחות.

. 82. כאמור, בעניין זה נטען, כי סגירת התקיק בעניינו של **ד"ש** מותירה תחושת חוסר צדק ואי נוחות. עוד נטען, כי על פי הראיות חלקו של הנאשם במעשה העבירה פחות מזה של ד"ש ומימון והדבר תומך בקיומה של הגנה.

. 83. יובהר, כי אין מחלוקת, כי מימון העומד לדין בגין מעשיו באירוע, ונדון. עוד יובהר, כי הנאשם אינו חולק על ההסבר העובדתי שהוצע על ידי המאשימה הן במהלך המשפט והן במסגרת הסיכוןים לגבי נסיבות סגירת התקיק בעניינו של **ד"ש**: במקור הוגש כתוב אישום במאחד כנדג מימון וד"ש. לאחר הגשת כתוב האישום התבරר, כי ד"ש היה קטין בעת האירוע וכי כתוב האישום נגדו הוגש ביחד עם מימון, הביגר, ללא קבלת אישור מוקדם לכך כנדרש בדיון. לאחר שנמצא כי נפל פגם זה בהעמדתו לדין והוא נמחק מכתב האישום, נוצר קושי נוסף בשל תקופת ההתישנות הקבועה בדיון להעמדה לדין של קטין. בשלב זה החליטה המאשימה, שלא לעומת העמדתו לדין של ד"ש ולא לפנות ליעץ המשפטי לממשלה בבקשת כי יתר את העמדתו לדין, חרף תקופת ההתישנות.

. 84. הסבר המאשימה סביר ומוכיח את הדעת. די בו כדי להביא לדחית טענת האכיפה הברנית. העמדת הנאשם לדין בנסיבות אלה (בדומה למימון) אינה עומדת בסתריה לעקרונות של צדק ושל הגינות ואין מדובר באפליה כלל. לעניין זה על "קבוצת השווים" לנאים נמנה דווקא מימון ולא ד"ש. מבחינה זו, קבלת הטענה במקורזה תיצור את אותה תחושת חוסר צדק ואי נוחות דווקא כלפי מימון, שכבר נדון.

. 85. די בכך כדי להביא לדחית הטענה, גם מבלתי ליידרש לשאלת חלקם היחסי של המעורבים בביצוע העבירות. בעניין זה, שבו דנתי לעיל, ניתן לקבל את הטענה, כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה קטן מזה של מימון. אך לא ניתן לקבל את הטענה, כי חלקו קטן מזה של ד"ש. משנקבע, כי הנאשם השתתף בפועל בפעולות הדיג; למשל התקבלה טענתו לחוסר מיזמנות או הבנה בשיטת הצד בהקפה; ומשהוכח, כי נוכחותו על הסירה הייתה חיונית בהיותו השיט המוסמך היחיד על הסירה, לא ניתן לקבוע כי חלקו במעשה העבירה זניח או שלו באופן המצדיק ביטול כתוב האישום נגדו. בנסיבות האמור, שאלת חלקם היחסי של המעורבים במעשה העבירה רלוונטית לעניין העונש ובורי, כי לעניין הטיעון לעונש תהיה רלוונטיות לשאלת העונש אשר הוטל על מימון, במלול השיקולים הנחוצים הכרעה.

86. לאור האמור לעיל, דין הטענה להידחות.

עמוד 17

. 87. במהלך המשפט טען הנאשם, והדבר לא נסתור על ידי המאשימה אף נתמך בעדותו של העד **גָלְעָדִי** לגבי מעשי הנאשם בעבר לكيודם הגנה על ערבי הטבע, סיוע בהצלת חיות בר ימיות וחיס חובי לעידי הרשות ולעובדיה. ראו בעדות **גָלְעָדִי**: "ויאמר לזכותו שהוא הרבה פעמים תוך כדי עבודה שלו כדי הביא לנו בעלי חיים פצועים, צבויים שמצא בחוף, ציפורים פצועות..." (עמוד 21, שורה 17).

. 88. ניכר בעדות הנאשם, כי חש נפגע מהעמדתו לדין בפרשה וכן מהיעדר ההוקמה להתנהגותו החיבית בהקשר זה. עוד ניכר הדבר גם בעדותו של **גָלְעָדִי**, שהיבתו לנאים ניכרה בעדותו. עניין זה לא נעלם מעניינו בית המשפט והוא נקבע בשלב זה של הכרעת הדין כמצוא עובדתי, הרלוונטי בשלב גזרת הדין.

סוף דבר

. 89. סוף דבר, נוכח כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המוחסנות לו בכתב האישום. מובהר, כי בכל הנוגע לעובדות המפורטות בפסקה 3 בכתב האישום, הנאשם מזוכה מחמת הספק.

17 פברואר 2020